

Ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης.

Γράφει ο Γιάννης Α. Μπίρης . Δημοσίευμα Εφημερίδας «Ελευθερία»
Μεσσηνίας.

Στις 26 Φεβρουαρίου του 1938, στην κοινότητα της Τσάδας της Πάφου, γεννήθηκε ο Ευαγόρας, το τέταρτο παιδί της οικογένειας του Μιλτιάδη Παλληκαρίδη.

Πριν από δώδεκα χρόνια, στις 21 Απριλίου του 1926, στο Μέυφερ του Λονδίνου, είχε γεννηθεί η **Ελισάβετ** Αλεξάνδρα Μαρία, το πρώτο παιδί του δούκα της Υόρκης Αλβέρτου και μετέπειτα βασιλιά της Αγγλίας Γεωργίου ΣΤ΄. Μετά τον θάνατο του πατέρα της, στις 6 Φεβρουαρίου 1952, η **Ελισάβετ τον διαδέχθηκε**. Η στέψη της νέας βασίλισσας είχε οριστεί για τις 2 Ιουνίου του 1953.

Σε όλες τις βρετανικές αποικίες και φυσικά και στην Κύπρο, είχαν αρχίσει οι προετοιμασίες για τον επερχόμενο εορτασμό. Οι Άγγλοι σήκωσαν τη σημαία τους και στο γυμναστήριο του σχολείου της Πάφου και εγκατέστησαν φρουρά για να τη φυλάει. Οι νεαροί μαθητές αναστατώθηκαν και την παραμονή της βασιλικής στέψης, οργάνωσαν συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας ζητώντας την υποστολή της αγγλικής

σημαίας και την απομάκρυνση της αστυνομίας και των στρατιωτών. Ακολούθησε αναταραχή και συγκρούσεις. **Ο δεκαπεντάχρονος μαθητής Ευαγόρας Παλληκαρίδης κατέβασε τη σημαία και την έσκισε.** Οι υπόλοιποι συγκεντρωμένοι μαθητές την έκαψαν. Οι διαδηλώσεις επεκτάθηκαν. Οι αστυνομικοί αποσύρθηκαν για να μην αμαυρώσουν την ημέρα της στέψης με αιματηρά επεισόδια.

Ο Ευαγόρας συνελήφθη. Τον άφησαν όμως ελεύθερο λόγω του νεαρού της ηλικίας του. Η Πάφος ήταν η μόνη πόλη της κοινοπολιτείας που δεν γιόρτασε τη στέψη της βασίλισσας. Μετά από δύο χρόνια, ο δεκαεπτάχρονος Ευαγόρας εγκατέλειψε το σχολείο και μπήκε στη νεολαία της ΕΟΚΑ. Σε μια από τις διαδηλώσεις, στις 17 Νοεμβρίου 1955, συνελήφθη και οδηγήθηκε σε δίκη με την κατηγορία της συμμετοχής σε οχλαγωγία. Ο Ευαγόρας αρνήθηκε την κατηγορία και ορίστηκε δικάσιμος στις 6 Δεκεμβρίου. Μια μέρα πριν τη δίκη, προβλέποντας τις εξελίξεις, έγραψε ένα ποίημα που το άφησε στην έδρα της τάξης του στο σχολείο. Ανάμεσα στα άλλα γράφει:

ΕΓΕΡΤΗΡΙΟΝ ΣΑΛΠΙΣΜΑ.

Θα πάρω μίαν ανηφοριά θα πάρω μονοπάτια να βρω τα σκαλοπάτια που παν στη Λευτεριά. Κόρη πανώρια θα της πω, άνοιξε τα φτερά σου και πάρε με κοντά σου, μονάχα αυτό ζητώ.

Παρά τις διώξεις, συνέχισε την αντιστασιακή δράση του. Είχε πια στοχοποιηθεί. Ένα χρόνο αργότερα, στις 18 Δεκεμβρίου 1956, ο Ευαγόρας συνελήφθη. Αυτή τη φορά η κατηγορία ήταν βαρειά. Η βρετανική περίπολος τον συνέλαβε ενώ μετέφερε, από τη Λυσό για τις ανταρτικές ομάδες, ένα γρασαρισμένο οπλοπολυβόλο και τρεις γεμάτους γεμιστήρες. Το οπλοπολυβόλο ήταν αδρανές, ανέτοιμο για χρήση. Μεταφέρθηκε στη Λευκωσία και η δίκη του ορίστηκε για τις 25 Φεβρουαρίου 1957. Στη δίκη τα πράγματα ήταν ξεκάθαρα. Ο ίδιος παραδέχθηκε την ενοχή του λέγοντας: **«Γνωρίζω ότι θα με κρεμάσετε. Ό,τι έκαμα το έκαμα ως Έλληνα Κύπριος όστις ζητεί την Ελευθερίαν του. Τίποτα άλλο.»**

Ακολούθησαν διεθνείς αντιδράσεις και αιτήματα προς την **βασίλισσα Ελισάβετ** για την απονομή χάρης στον νεαρό Ευαγόρα. Μόνον αυτή είχε τη δυνατότητα να απονεμίσει τη βασιλική χάρη (royal pardon).

Δεν το έπραξε. Ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης απαγχονίστηκε στις 14 Μαρτίου 1957, δυο λεπτά μετά τα μεσάνυχτα, στις φυλακές της Λευκωσίας. Τον τάφο του στα «φυλακισμένα μνήματα» τον μοιράζεται με τον Γρηγόρη Αυξεντίου που είχε εκτελεστεί λίγες ημέρες νωρίτερα, στις 3 Μαρτίου... Αθάνατοι...

**Από τον Γιάννη Α. Μπίρη . Δημοσίευμα Εφημερίδας «Ελευθερία»
Μεσσηνίας**